

Sygn. akt: X C 1060/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Stanisław Sadowski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Paweł Sosnowski

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2016 r. w Toruniu

sprawy z powództwa (...) **Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.**

przeciwko **A. K.**

o zapłatę

orzeka:

I. zasądza od pozwanego A. K. na rzecz powoda (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. kwotę 1 068,46 zł (słownie: tysiąc sześćdziesiąt osiem złotych i czterdzieści sześć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od tej kwoty od dnia 25 lutego 2015r., z uwzględnieniem zmian stopy procentowej odsetek ustawowych do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 227,78 zł (słownie: dwieście dwadzieścia siedem złotych i siedemdziesiąt osiem groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego A. K. kwoty 1 068,46 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od tej kwoty, tytułem niespłaconej należności z limitu kredytowego, udzielonego pozwanemu przez poprzednika prawnego powoda (...) Bank (...) SA we W..

Pozwany A. K. w odpowiedzi na pozew podniósł zarzut braku legitymacji czynnej po stronie powodowej.

Sąd ustalił, co następuje

W dniu 23 listopada 2007 roku pozwany A. K. zawarł z bankiem (...) SA umowę o przyznanie limitu kredytowego nr (...). Wobec powstania po stronie pozwanego zadłużenia i braku jego spłaty zgodnie z umową, bank wystawił w dniu 25 listopada 2011 roku bankowy tytuł egzekucyjny i po uzyskaniu klauzuli wykonalności, skierował należność do egzekucji komorniczej.

Postanowieniem z dnia 11 kwietnia 2013 roku komornik D. Z. umorzył postępowanie egzekucyjne przeciwko pozwanemu, wobec jego bezskuteczności.

Umową przelewu wierzytelności z dnia 27 czerwca 2014 roku bank przełał na powoda wierzytelność o wartości wraz z odsetkami skapitalizowanymi na dzień wniesienia pozwu oraz kosztami w kwocie 1 068,46 złotych.

Pozwany nie spłacił należności w żadnej części do dnia wyrokowania w sprawie.

/Dowód:

-dokumenty:

umowa pozwanego z wierzycielem pierwotnym-k.33-34 akt,

umowa przelewu wierzytelności-k.35-50 akt,

dokumenty postępowania egzekucyjnego-k.73-77 akt,

wyciąg z rachunku bankowego pozwanego-k.137-149 akt/

Sąd zważył, co następuje

Sąd uznał za wiarygodne dowody z dokumentów przedłożone przez stronę powodową na okoliczność istnienia długu po stronie pozwanego oraz dokumentujące przelew wierzytelności na powoda.

W ocenie Sądu, przedłożone w kopiach dokumenty, potwierdzone za zgodność z oryginałem przez adwokata reprezentującego stronę powodową, wbrew stanowisku pozwanego jednoznacznie dokumentują przelew wierzytelności na powoda i nie ma powodu aby zakwestionować ich autentyczność i skuteczność czynności prawnej przelewu wierzytelności, na okoliczność której strony umowy je sporządziły.

Powództwo jest całkowicie zasadne.

Pozwany w odpowiedzi na pozew nie zakwestionował istnienia długu, lecz jedynie skuteczność przelewu wierzytelności. Jak wskazano powyżej, w ocenie Sądu przelew przedmiotowej wierzytelności został skutecznie dokonany umową ramową pomiędzy wierzycielem pierwotnym a powodem w dniu 27 czerwca 2014 roku. Jednym z dłużników wymienionych w tej umowie, a więc objętych przelewem wierzytelności pod pozycją 1160 był pozwany A. K.. Sąd nie dopatrył się przy tym żadnego uchybienia w kontraktowaniu stron umowy przelewu wierzytelności, które skutkowałyby nieważnością zawartej umowy.

W tej sytuacji, powód stał się wierzycielem pozwanego w dniu zawarcia umowy z wierzycielem pierwotnym, zgodnie z dyspozycją art. 509 i następnego kodeksu cywilnego.

Wobec powyższego, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę dochodzoną pozewem w całości, zgodnie z dyspozycją art. 353 § 1 kodeksu cywilnego. Należy przy tym mieć na uwadze, iż pozwany w żaden sposób nie zakwestionował roszczenia co do wysokości.

Ponadto Sąd zasądził odsetki za opóźnienie zgodnie z żądaniem pozwu, jako uzasadnione w świetle art. 481 § 1 i 2 oraz art. 482 § 1 kodeksu cywilnego.

Godzi się także zauważyć, iż Sąd nie miał podstaw do uwzględnienia wniosku pozwanego o odroczenie rozprawy w dniu 25 lutego 2016 roku. W tym dniu pozwany nie przebywał już na zwolnieniu lekarskim, które skończyło się dwa dni wcześniej, a sam pozwany nie przedłożył żadnego świadectwa lekarskiego z którego wynikałoby jego niezdolność do udziału w rozprawie w dniu 25 lutego 2016 roku. W ocenie Sądu, odroczenie rozprawy prowadziłyby jedynie do przewlekłości procesu w przedmiotowej sprawie.

Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda zwrot kosztów procesu, tj. opłaty sądowej oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, w tym opłaty skarbowej od złożonego dokumentu pełnomocnictwa procesowego, po myśli art. 98 § 1-3 kodeksu postępowania cywilnego.